

predsednik, in je z veliko vneto deloval za njen procvit. F. Z.

Pogreb se je vršil pri Sv. Juriju v Sl. gor. na dan Gospodovega Vnebohoda, ob 4. uri popoldne. Bil je tako veličasten, da mu je težko najti primere v podeželju. Ogromna množica ljudstva je spremila svojega voditelja in prijatelja na zadnji poti. V sprevedu, ki ga je vodil g. dekan Gomilšek, je stopalo 14 duhovnikov, med njimi gg. častni kanonik in dekan Čížek in monsignor Vreže. Poleg zastopnikov oblasti: sreskega načelnika dr. Ipavica, policijskega šefa dr. Hacina in voditelja šentlenartskega sodišča dr. Ilavnika, so se med drugimi udeležili pogreba bivši narodni poslanci dr. Hohnjec, Vesenjalk, dr. Kukovec in Žebot, dr. Leskovar, dr. Juvan, urednik Kremžar iz Ljubljane, bivši oblastni odbornik Marko Kranjc, ravnatelj Cirilove tiskarne Hrastelj in drugi odličnjaki. Pred hišo žalosti in na pokopališču so prav lepo zapeli žalostinke 3 pevski zbori: zbor šolskih otrok, moški pevski zbor iz Ruš in domači mešani pevski zbor. Ob grobu sta se od rajnega s krasnimi in pomenljivimi besedami poslovila domači č. g.

Italijanski letaski podporočnik Bocola je vztrajal eno uro v poletu na hrbtu in je dosegel svetovni rekord.

župnik Bosina in bivši poslanec Žebot. Naj rajni Rožkar, ki mu je v srcu do zadnjega gorela ljubezen do katoliške Cerkve in slovenskega naroda, počiva mirno v slovenjgoriški zemlji! Naj njegov plemeniti zgled kot svetli vzor sveti našim možem in mladeničem!

Smrtna nesreča. V Morju pri Framu si je zlomila dne 26. maja pri padcu s podstrešja hrbtnico 50letna posestnica Marija Kohne. Podlegla je poškodb v mariborski bolnici.

Nehote ga je ubila. Dne 23. maja je obravnaval mariborski sent ta-le slučaj nenameravanega uboja: Dne 1. mecembra m. l. so v Vanetincih pri Frasu pretakali vino. Antonija Grdja iz Cogetincev pri Sv. Antonu v Slov. gor., 22-letna viničarska hči, je bila sama v kleti, ko se ji je približal Jakob Par ter silil v njo. Dekle je zagrabilo za motiko in ga hotelo kresniti po roki. Po nesreči je zadel udarec Para po glavi in je kmalu za tem umrl. Obtožnica dolži Antonijo, da je zadala Paru smrtonosen udarec, dekli Amaliji Budja iz Komarnice pa, da je za uboj vedela, a izpovedala, da se je Par smrtno poškodoval vsled padca po stopnicah. Antonija Grdja je bila obsojena na 2 leti strogega zapora, Amalija pa na 2 meseca zapora.

Uboj. Zakonca Josip in Marija Herič sta kupila pred leti od nad 70letnega

NOVICE

Umril je v Mariboru upokojeni pismonoša, dolgoletni občinski svetnik in krščansko naroden mož g. Miha Lahovič. Slava njegovemu spominu!

Upokojen. Z odlokom g. ministra vojske in mornarice z dne 10. maja t.l., P. I. br. 7091, je upokojen pešadijski narednik vodnik I. klase Kumer I. Gustav, bivši sreski vojni referent sreza Maribor levi breg.

Prostovoljno v smrt vsled obupa. V Rošpohu pri Mariboru se je obesil 56-letni Štefan Pulko. Našla ga je na bukovki veji visečega njegova žena. V smrt

ga je nagnala brezposelnost in obup nad preskrbo številne družine.

Neznanega utopljenca so potegnili dne 28. maja iz Drave pri Kamnici. Truplo je bilo že dalje časa v vodi.

Obsodba radi umcra. Dne 24. maja je obravnaval mariborski sodni senat zamotan slučaj umora prevžitkarice Marije Huberjeve iz Bukovca pri Slov. Bistrici. 45letni posestnik Franc Lunežnik je bil obtožen, da je letos 17. februarja radi prevžitnih preprirov zadavil Huberjevo. Obdolženec se je izgovarjal, da je žensko v jezi zagrabil za vrat, ker ga je zmerjala. Ko je videl, da je bable omahnilo, ga je skušal zopet oživiti in zločina ni izvršil premišljeno in namenoma. Sodišče je prisodilo Lunežniku 18 let robije.

Hrošč pomagač v boju zoper kobilice.

Čisto bel, komaj tri mm dolg hrošč, ki je znan pod imenom »grozni zmaja«, ugona blja v pokrajini Buenos Aires v južni Ameriki na milijarde kobilice, ki so grozile, da popolnoma opustošijo tamošnje nasade. Cele armade letal so sipale strupe na prodirajoče kobilice, ki so se zajemale v koruzna polja. Farmerji so izkopali jarke ter napravili žične ovire, da bi zajezili pogubonosni val kobilic. Vse omenjene varnostne naprave so se izkazale kot ničeve. A natančno pa se je prodiranje kobilic zaustavilo. Kobilice so se celo dvignile v zrak, da

Pavel Keller:

21. nadaljevanje

„Skrivnostni studenec“

Roman.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Zaveznika.

Propali Jeras se je bil sešel s črnim Jernejem v Blažunovi krčmi: Prišel je iz zapora. Tiho tapstva mu niso mogli dokazati, ker ni imel pri sebi sumljivega blaga. Za to, da je streljal na obmejne stražnike, so mu prisodili prav milo kazen. Tako je prav kmalu zopet prišel na beli dan.

»Ali nisi bil najprej v bolnišnici?« je vprašal Blažun.

»Seveda. Saj so me napol mrtvega odnesli od tam. Krogla, ki me je zadela, je bila dobro merjena. Toda trdoživ maček sem. Že čez deset tednov so mi rekli, da sem zdrav, nato pa so me poslali v dodatno zdravljenje v zapor.«

»Slišiš,« je rekel Blažun, »tukaj so potem marsikaj govorčili, da si ti, potem ko si padel v tistem boju, nekaj stokal o Medenu in studencu.«

Jeras je zarenčal:

»Kaj jaz vem? O tem, kar blebetaš, ko si ustreljen, ne veš pozneje nič več. Kaj pa je meni mar tisti studenec? Nič! Veliko več mi je mar Meden!«

»Govorica je med ljudmi; mnogo jih misli sedaj, da je Colnar, ki sedi v ječi, nedolžen, in da ima Meden Katrico na vesti.«

»Čenče! Meden je velik malopridnež, toda tega nima na grbi. Jaz pa imam nekaj računov z njim! Mene je izdal! Nalašč me je bil poslal tedaj čez mejo, nato pa me je izdal obmejnemu stražniku. Vedel je, da se ne izteče dobro. Rešiti se me je hotel. Za vedno! Smrti mi je želel, ta ničvrednež!«

»Moral je imeti vzrok, da se te je hotel iznebiti. Ali ne živiš na njegov račun? Zakaj pa ti daje denar? Ali zato, da si tiho?«

»Preklete, sedaj imam že dosti! Ali zato zapijem tu tisto malo, kar sem zaslužil v zaporu, da bi tak star bistrovidec vse izvlekel iz mene? Varuj se, Blažun, vsem izdajalcem bo šla trda za nohti.«

Izgotovljene moške obleke v vsaki velikosti, sukna, svile in drugo

Franca Peteka iz Drstelje pri Sv. Urbanu pri Ptujju posestvo. Prodajalec je bil od obeh prevzet kot dosmrtni prevžitkar. Radi najbrž prikrajšanega prevžitka so bili prepri in spori na dnevnem redu. Dne 22. maja popoldne pa je Marija Herič oplazila starega Peteka z železnim drogrom po glavi, da je kmalu po udarcu izdahnil. Komaj 24letno ubijalko so izročili orožniki v zapore ptujskega sodišča.

Nočni in še neizsledeni vlomilci so obiskali 25. maja trgovca Dragotina Čokla izpod Velke pri Breznem ob Dravi. Odnesele so mu precej raznega blaga. Med okradenim in uzmoviči je došlo celo do izmenjave streliv.

Najden utopljenec. Zadnjič smo poročali, da je zginil s pesniške brvi 18letni pastir Janez Vilčnik iz Velovlaka pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah. Truplo so našli pred zapornicami Toplakovega mlina na Pesnici v Pacinju. Preiskava je dognala, da gre v tem slučaju za samomor.

Po tolikih letih najden okostnjak. Pri kopanju peska na bregu Mure v bližini Lepenskega mosta so zadeli na moško okostje. Za najdbo okostnjaka je zvedela neka žena iz Goričan, ki je po zobeh spoznala svojega moža, ki je zginil že leta 1919. Ukvarjal se je s švercom. Istega dne, ko se ni več vrnil, je vzel s seboj 150.000 kron. Sodišče zadevo preiskuje.

Ustreljen od obmejne straže. Mladi posestnik Jakob Ignacij iz Mostja pri Dolnji Lendavi se je podal z dovoljenjem in po opravkih preko naše meje na madžarsko ozemlje. Vračajoč se v noči domov, je šel po stranski bližnjici, ni obstal na klic obmejne stražarja, ki je oddal strel in je obležal Ignacij, s čim tih nepreskrbljenih otrok, mrtev.

Romarjem na Brinjevo goro. Marija pomočnica na Brinjevi gori vas zopet kliče. Najidealnejša Marijina božja pot na Slovenskem Štajerskem je gotovo Brinjeva gora v Zrečah.

Dohod z vlakom iz postaje Radanavas ali pa Zreče pri Konjicah. Dobro pol ure v hrib, pa smo na prijaznem hribu. Tukaj najdeš, kar želiš: mir, tolažbo, oddih, pa tudi postrežbo. Prvi veliki shod je na binkoštni pondeljek. Na predvečer bo ob sedmih pridiga, nato pete litanije Matere božje z blagoslovom in spovedovanje romarjev. V pondeljek zjutraj bo prva sv. maša že ob petih, potem sv. obhajilo, nato pridiga in peta sv. maša za romarje. Urejeno je tako, da lahko daljni romarji odidejo že s prvim vlakom zjutraj ob osmih.

Vlomilec je obiskal župnišče g. župnika Martina Agreža v Gotovljah pri Celju. Udrl je skozi okno na pisarni in sicer ob času, ko je bil g. župnik v cerkvi. Odnesele je srebrno uro, 200 Din, razne dokumente, do cerkvenega denarja ni prišel, ker so ga ljudje poprej preprodili.

Smrtna nesreča pod avtomobilom. — Dne 22. maja je padel pri Šmarjeti pri Celju s tovornega avtomobila tvrdke Rakusch iz Celja tik pred voz 36letni delavec Maks Žerjav, stanujoč

vsakovrstno manufakturno blago

na Cesti na Dobrovo pri Celju. Kolo avtomobila je zdrobilo nesrečniku lobanjo in je obležal takoj mrtev.

Počari. V Zibiki je uničil požar gospodarju Orbotu gospodarsko poslopje z brejo svinjo. V Gradiškem dolu je pogorelo vsled zanikernega ravnanja s petrolejko gospodarsko poslopje posestnika Krivca. V Tuntovcu je upepelil ogenj posestniku Drogeniku: hišo, gospodarsko poslopje z živino in z živežem. Vsi naštetih pogorelci so bili le malenkostno zavarovani.

Pod vlak. Dne 23. maja se je vrgel pod vlak na kolodvoru v Domžalah 20letni Albin Grošelj iz Preserja pri Lukovici, uslužben v Domžalah. Vlak mu je odtrgal obe nogi, roko in ga tako poškodoval na glavi, da je par ur po samovoljno smrtonosnem dejanju umrl.

Težka nesreča na kolodvoru. Dne 23. maja je padel po nesreči na gorenjskem kolodvoru v Ljubljani v 3 m globoko

jamo, ki se nahaja pod napravo za montažo koles, železniški ključavničar Peter Vilfan, doma iz Gorenje Save pri Kranju. Ponesrečen je dobil težke notranje poškodbe.

Nesreča radi neprevidnosti. Zadnjič smo poročali, kako je na Ljubniku pri Škofji Loki smrtno ponesrečil Boguš Budyh, sin škofjeloškega lekarnarja. Smrtna nesreča je zvalila na Ljubnik radovedneže, ki so si ogledovali kraj, kjer je spodrsnilo Budyhu, da je strmoglavil preko skalovja na cesto in se ubil. Med radovedneži je bil tudi Tone Tojkar, ki je stopil preblizu nevarnega mesta, padel preko skalovja in obležal na cesti z nevarnimi notrajnimi poškodbami.

Obsodba radi umora tete. Dne 26. maja sta sedela pred ljubljanskim senatom na zatožni klopi: 32letni oženjeni posestnik Anton Vomberger iz Tunjic v kamniški okolici in 28letni oženjeni čevljar Avguštin Hafner iz Podboršta. Obtožnica je očitala, da sta letos dne 28. aprila ponoči po zrelem preudarku in iz koristoljubja zadušila 73letno Vombergerjevo teto, gostilničarko in posestnico Ivano Rakefovo v Tunjiški mlaki. Vomberger je še pustil teto pred zločinom zavarovati pri Vzajemni pomoči v Ljubljani na ime Avgusta Hafnerja za 20.000 Din. Starka je napravila za nečaka Vombergerja ugodno oporoko, a je le že predolgo živela in iz pohlepa po večji dedščini je prišlo do — umora. Anton Vomberger je bil obsodjen na 20 let in Avguštin Hafner na 10 let robije.

Električni tok ga je ubil. V Vižmarjih pri Ljubljani je prišel 19letni mizarški pomočnik Ciril Arih v dotik z električno napeljavo v hiši posestnika Ivana Tometa. Električni tok je fanta omamilo do nezavesti, a so bili poskusi za obuditev zaman.

Lokomotiva ubila konja. Na Šentvidski cesti v Ljubljani sta se vstrašila ko-

**v veliki izberbi pri
ANT. MACUN, Maribor, Gosposka 10.**

»Trda, res,« je rekel Jernej. »Tudi mene je Meden izdal. Tudi mene se je hotel iznebiti. Preveč vem o njem, haha! Tudi mene je naročil v past, kjer so prežali name obmejni stražniki. Jaz sem tudi res šel tja in se prepričal, da čakajo tam stražniki. Seveda me niso ovohali, toda prisluškoval sem njihovemu pogovoru, pa sem si bil na jasnem. Šel sem naravnost k Medenu. Ustrašil se me je, ko me je zagledal, kajti mislil je, da sem že na oni strani meje, ki vodi v paradiz ali pa v pekel, meje, kjer moraš pokazati potni list svojega življenja in kjer ti obmejni stražniki pred večnostjo reko: na desno ali na levo. Mislil je torej, da sem že dobro spravljen! Nem za vselej. In sedaj se je prestrašil! Rekel sem: tukaj sem, Meden. Pojdi gori, kamor si bil poslal mene. Vzemi žganja s seboj, kajti obmejnimi se bo zanohtalo od mraza. In varuj se me! Nato sem odšel.«

Črni Jernej se je glasno zasmel in je udaril po mizi.

»Kalin ne bo levil orla, ki preleti prepade. In ti, Blažun, brezzobi, sivi lisjak, tudi ne uja-

meš orla; zapomni si to! Orel te zgrabi za vrat in te požre!«

»Jaz nimam nobenega opravka z vami, jaz imam čiste roke,« je oplášeno rekel Blažun.

»O,« se je smejal Jernej razsrjen, »seveda imaš čiste roke, saj si umil z vsemi vodami, namazan z vsemi mažami. Torej imaš čiste roke! Le glej, da te ne bomo še balzamirali!«

Vrgel je denar na mizo.

»Tu imaš! Veliko preveč za mlakužo, ki jo prodajaš!«

Odšla sta oba. Blažun ni pobral denarja. To sta bila nevarna sovražnika. Prav neprijetno mu je bilo pri srcu.

Kaj vse se lahko pripeti možu poštenjaku še na njegova stara leta!

Jeras in Jernej sta korakala po temni cesti proti vasi.

»Ne,« je odgovoril Jernej na zaupne besede Jerasove, »ne — izsiljevalec — ne! Tudi ne tat in ropar! Še staremu Blažunu, temu potuhnjenemu lisjaku, bi ne mogel osmoditi kožuha. Vse-

bi se umaknile. Grozni zmaj se je lotil kobiličnih rojev. Črv je slep, gluhi, brez diak in bodic, nima nog in nobenega posebnega uda, pač pa neutišljiv glad in baš kobilice so mu najljubša slaščica. Tega hrošča umetno gojijo argentinski raziskovalci žuželk. Dva črva zaprejo pod steklo preko noči in drugo jutro jih je že 40. Hrošče bodo gojili v milijardah in jih bodo pošiljali v platnenih vrečah na fronto proti kobilicam.

Načrt ameriškega predsednika Roosevelta za omiljenje brezposelnosti.

Predsednik Roosevelt hoče ustvariti ar-